

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 156/2023-36

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Rastislava Kaššáka a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Marcelom Ružarovským, Andreja Žarnova 11C, Trnava, proti postupu Okresného súdu Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 35 Er 746/2017 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 35 Er 746/2017 **boli porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Galanta sa **prikazuje**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 35 Er 746/2017 konal bez zbytočných prietahov.
3. Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadost'učinenie v sume **500 eur**, ktoré mu **je** Okresný súd Galanta **povinný** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Okresný súd Galanta **je povinný** nahradiť sťažovateľovi trovy konania v sume **647,51 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 156/2023 zo 16. marca 2023 prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu ústavnú sťažnosť sťažovateľa, doručенú ústavnému súdu elektronickou formou 9. januára 2023, ktorou sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci

bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a svojho práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Galanta (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 35 Er 746/2017 (ďalej len „napadnuté konanie“). Súčasne navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov, priznal mu primerané finančné zadosťučinenie v sume 2 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že na základe návrhu oprávneného z 31. marca 2017 sa proti sťažovateľovi vedie exekúcia, sťažovateľ podal okresnému súdu 8. februára 2019 návrh na zastavenie časti exekúcie, ako aj odkladu časti exekúcie, a to vo vzťahu k exekúcii vykonávanej zadržaním vodičského preukazu, pričom argumentoval, že uvedený spôsob exekúcie by ohrozil jeho zamestnanie, ktoré spočíva aj vo vedení služobných motorových vozidiel. V tejto súvislosti osobitne akcentuje, že okresný súd ku dňu podania ústavnej sťažnosti o podanom návrhu nerozhodol, a to aj napriek tomu, že oprávnený, ako aj súdny exekútor sa k návrhu včas vyjadrili.

II.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľa

II.1. Vyjadrenie okresného súdu:

3. Okresný súd vyjadril presvedčenie o konaní bez prietáhov, pretože prvé podanie sťažovateľa označené ako „*Návrh na zastavenie časti exekúcie, návrh na odklad časti exekúcie, žiadosť o zrušenie exekučného príkazu (pre exekútora)*“, doručené okresnému súdu 8. februára 2019, posúdil podľa obsahu ako žiadosť o prehodnotenie spôsobu výkonu exekúcie, 16. mája 2019 ho postúpil na ďalšie konanie súdному exekútorovi ako subjektu oprávnenému rozhodovať o spôsobe exekúcie a prípisom zo 6. júna 2019 sťažovateľa informoval o postúpení veci. Z druhého podania sťažovateľa z 28. decembra 2022 abstrahoval, že sťažovateľ na postúpenie veci nereflektoval, na čiastočnom zastavení exekúcie naďalej trvá, a preto vo veci rozhodol tak, že uznesením č. k. 35 Et 746/2017-177 (správne 35 Er 746/2017-177, pozn.) z 10. januára 2023 jeho návrhy zamietol.

II.2. Replika sťažovateľa:

4. Sťažovateľ čiastočne uznal správnosť postupu okresného súdu o postúpení návrhu exekútora, na strane druhej upozornil, že obsahom jeho podania bol okrem výhrady spôsobu exekúcie aj návrh na zastavenie časti exekúcie a jej odkladu, o čom svedčí aj štruktúra podania, avšak okresný súd o jeho návrhu rozhodol až po podaní žiadosti o stave napadnutého konania z 28. decembra 2022.

5. Ústavný súd upustil od ústneho pojednávania, keďže na základe podaní účastníkov konania a predloženého súdneho spisu je zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci [§ 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)].

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

6. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (to platí, aj pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru – m. m. I. ÚS 304/2021, I. ÚS 444/2021, pozn.) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom znamenajúcim nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (m. m. II. ÚS 118/2019, I. ÚS 250/2020).

7. Pri posudzovaní otázky, či v okolnostiach konkrétneho súdneho konania došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade s doterajšou judikatúrou (m. m. III. ÚS 241/2017, I. ÚS 17/2022, rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Frydlender v. Francúzsko z 27. 6. 2000, sťažnosť č. 30979/96 a vo veci Záborský a Šmáriková v. Slovensko zo 16. 12. 2003, sťažnosť č. 58172/00) zohľadňuje (1) právnu a faktickú zložitosť veci, o ktorej všeobecný súd rozhoduje, (2) správanie účastníka súdneho konania a (3) postup samotného súdu, a prihliada sa pritom aj na význam konania pre sťažovateľa.

8. Z hľadiska povahy veci ústavný súd rezultuje, že exekučné konanie spravidla treba považovať za konanie po právnej a faktickej (skutkovej) stránke za pomerne jednoduché. Je to dané tým, že o spore účastníkov exekučného konania bolo už právoplatne rozhodnuté vo veci samej exekučným titulom, ktorý je podkladom na nariadenie exekúcie. Zmyslom exekučného konania je nútená realizácia práv oprávneného, keďže povinný dobrovoľne nesplnil, resp. čiastočne nesplnil povinnosti uložené v právoplatnom exekučnom titule (m. m. I. ÚS 78/02, I. ÚS 374/2015). Uvedené je aj prípadom sťažovateľa, v ktorého správaní neboli zistené skutočnosti negatívne vplyvajúce na celkovú dĺžku konania, aj keď ústavný súd jedným dychom dodáva, že jeho väčšia miera záujmu mohla pozitívne ovplyvniť priebeh napadnutého konania, pretože u osoby domáhajúcej sa zmeny spôsobu výkonu exekúcie, ako aj jej odkladu či zastavenia sa dôvodne predpokladá zvýšený záujem o čo najskoršie rozhodnutie.

9. Vychádzajúc z obsahu predloženého súdneho spisu, pre ústavný súd je podstatné, že okresný súd síce podanie sťažovateľa označené ako „*Návrh na zastavenie časti exekúcie, návrh na odklad časti exekúcie, žiadosť o zrušenie exekučného príkazu (pre exekútora)*“ z 3. februára 2019 postúpil prípisom zo 6. júna 2019 súdnemu exekútorovi (na základe pokynu vyššej súdnej úradníčky zo 16. mája 2019, pozn.), avšak o samotných návrhoch na zastavenie časti exekúcie a jej čiastočného odkladu rozhodol až uznesením č. k. 35 Er 746/2017-177 z 10. januára 2023, proti ktorému podal sťažovateľ 24. januára 2023 odvolanie, a napadnuté konanie tak nie je právoplatne skončené. *Ipsa facto*, okresný súd o predmetnom návrhu sťažovateľa rozhodol až takmer po štyroch rokoch od jeho doručenia (8. február 2019, pozn.), čo nie je akceptovateľný stav. Navyše, ústavný súd si nemohol nevšimnúť tvrdenia okresného súdu, ktorými sa snaží navodiť skutkový stav, že sťažovateľ sa až podaním doručeným okresnému súdu 28. decembra 2022 domáhal čiastočného zastavenia a odkladu časti exekúcie. *Vice versa*, z obsahu spisového materiálu explicitne vyplýva, že sťažovateľ sa už označeným podaním z 3. februára 2019 domáhal zastavenia časti exekúcie a jej čiastočného odkladu, a to na podklade argumentácie o neprípustnosti spôsobu

exekúcie (zadržaním vodičského preukazu, pozn.), od ktorej odvodzuje dôvod na čiastočné zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017.

10. V konklúzii predneseného ústavný súd uzatvára, že napadnuté konanie vykazuje zbytočné prietahy, ktorými došlo k porušeniu namietaných práv sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Keďže napadnuté konanie nie je právoplatne skončené, ústavný súd prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietahov (body 1 a 2 výroku tohto nálezu).

IV.

Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

11. Sťažovateľ sa v ústavnej sťažnosti domáha, aby mu ústavný súd vo vzťahu k okresnému súdu priznal primerané finančné zadosťučinenie v sume 2 000 eur. Vzhľadom na konštatovanú nečinnosť okresného súdu, správanie sťažovateľa, berúc do úvahy všetky okolnosti prípadu, majú na pamäti, že cieľom priznania primeraného finančného zadosťučinenia je zmiernenie ujmy pocítovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, nie získanie iného majetkového prospechu, ústavný súd podľa čl. 127 ods. 3 ústavy priznal sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie v sume 500 eur a vo zvyšnej časti návrhu nevyhovel (body 3 a 5 výroku tohto nálezu).

V.

Trovy konania

12. Ústavný súd priznal podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia (bod 4 výroku tohto nálezu) za 1 úkon právnej služby vykonaný v roku 2022 (prevzatie, príprava zastúpenia) v sume jedenkrát po 193,50 eur a režijný paušál v sume jedenkrát po 11,63 eur a za 2 úkony právnej služby vykonané v roku 2023 (podanie ústavnej sťažnosti a replika sťažovateľa) v sume dvakrát po 208,67 eur a režijný paušál v sume dvakrát po 12,52 eur, t. j. spolu 647,51 eur [§ 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“)]. Pre úplnosť ústavný súd poznamenáva, že vlastnou činnosťou a vo verejnosti dostupnom zozname daňových subjektov registrovaných pre daň z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“), vedenom finančnou správou Slovenskej republiky, síce zistil, že právny zástupca sťažovateľa je registrovaný podľa § 7a zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v platnom znení, avšak uvedenou registráciou sa zdaniteľná osoba nestáva platiteľom DPH, právny zástupca zvýšenie nežiadal (§ 18 ods. 3 vyhlášky), a preto ústavný súd priznanú odmenu o DPH nezvýšil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. apríla 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu